

פרוטוקול מס' 9

מישיבת ועדת-הכנסת ביום שלישי,
כ"ח בכסלו תשט"ז - 13.12.1955,
בשעה 10.00

נ ד כ ח ד: י. שפרינצק - יו"ר הכנסת.
ב. מינץ - סגן יו"ר הכנסת.
א. י. גרינברג - סגן יו"ר הכנסת.
ג. ניר-רפאלקס - סגן יו"ר הכנסת.

חברי-הוועדה:

ב. אזניה - היו"ר
ע. איכילוב
ש. בנה
ש. הלל
ש. יוניצ'מן
ס. יוספטל
מ. נורוק
א. עבאס
א. תלמי

מוזמנים:

שר הדואר י. בורג
א. דמביץ - סגן שר הדואר
מ. רוזטי - מזכיר הכנסת
א. צידון - סגן מזכיר הכנסת
ח. ליאור - מזכירו של יו"ר הכנסת.
ג. קיטרון - יועץ משפטי

ח ס ר ד:

סיף אדין אלזועבי
א. אלטמן
א. בהיר
מ. וילנר
סאלח חסן ח'ניפט
א. כהן
י. כסה
ד. ליבשיץ
א. רמז
ש. שורש

סדר-היום: א. החקנת טלפונים לחברי-הכנסת עם 7 - 2
ב. בחירת יו"ר קבוע לוועדת הכנסת 7

התקנת טלפונים לחברי-הכנסת:

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת:

בסיומו של חוק החסינות נאמר ש אני
ממונה על החוק. והנה, נתברר לי שאני
אחראי לא רק לביצועו של החוק, אלא גם על התקנת טלפונים לחברי-הכנסת.
ובאחד הימים העביר אלי שר הדואר הודעה שהתקנת טלפון בשדה-בוקר צריכה
לעלות 34 אלף לירות, וביקש הוראה מה עליו לעשות, היות ולפי חוק החסינות
זכאי כל חברי-כנסת לטלפון. לא ברור היה מה לעשות במקרה שהוצאות ההתקנה
הן כל כך גבוהות. בחוק כתוב "חינם" - אבל מה פרוש המלה הזאת?

אינני רוצה להיות ממונה על דבר כזה,
ואם אני ממונה - אני מבקש לדעת מה עלי לעשות. אינני יכול לעסוק בדברים
כאלה, אין זמני מספיק לכך. אם אני צריך לעסוק בדברים אלה עלי ללכת
לשר האוצר ולוועדת הכספים.

בחוק כתוב שחבר-הכנסת "זכאי" לטלפון
והרשות המוסמכת תתקינו חינם. הוא "זכאי" אבל אין זאת אומרת שהוא חייב
לקבלו. שר הדואר נמצא כאן ותוכלו למסור לו את טענותיכם.

היו"ר ב. אזניה:

לפני שאני מוסר את רשות הדיבור לשר
הדואר, ברצוני להעמיד את הדיון על בסיסו.
חוק החסינות אינו תקנה של ועדת התקנון ושל ועדת הכנסת, אלא זה חוק שנתקבל
בכנסת. הדעות עליו הן שונות, היו שונות ועדיין שונות. זה לא גורע
מעובדת היותו חוק.

בחוק הזה יש סעיף המטיל חובה על
הממשלה. זה הסעיף האומר: "הרשות המוסמכת תתקינו חינם". אין שום
רשות מוסמכת ממדינת ישראל, אלא ממשלתה ומה שמסתעף ממנה. אבל נתקבלו
בשאלה מיוחדת: שהחובה הזאת להתקין חינם טלפון מטילה עול כבד על הממשלה,
והיא איננה בפרופורציה לצורך שיש לחבר-הכנסת, מפני שאין לטעון שבכלל
איזו שהיא הוצאה כספית היא עול כבד. כל הוצאה כספית היא עול, ואיננו
מדברים במסגרת של תקציב המדינה בסעיפים גדולים. אבל יש מקום לטעון
שזה לא בפרופורציה לצורך. מזה נבעה מציאות שכמו שהיא אינה מסודרת.
המציאות הזאת אינה מותאמת לא לצורך ולא לחוק. זוהי מציאות של 4 שנים
שבהן חברי-כנסת ביקשו טלפון ולא הגיעו אליו. וצריך היה להגיע לענין זה.

עכשו יש ליו"ר הכנסת הנכבד טענה אחת
שאני מקבל אותה בכל כובד משקלה. הוא טען שהוא ממונה על ביצוע חוק זה,
אבל כאשר הענין נוגע להכרעה איך לבצע הטלת עול שהוא כבד מדי, הוא מבקש
את השותפות של ועדת-הכנסת בנשיאה בעול זה. וזה חוכן דיוננו היום.

ועדת הכנסת תצטרך להחליט לא איך היא
מפרשת את החוק, אלא מה היא עונה על הטענה שכנגד שיש הלכה שאין מורים כן.
ההלכה היא "חינם" ואין מורים כאן, אם ההוצאות הן יותר מדי גדולות.
על זה צריכה ועדת הכנסת להחליט ועל זה נדון.

נשמע עכשו חוות דעת מפי שר הדואר.

בחפץ לב אומר מספר מלים על הנושא.

שר הדואר י. בורג:

היות ואינני חבר ועדת-הכנסת בזה הרגע,
אינני יכול להכנס לדיון על הערכת החוק ששמו המדוייק הוא "חוק חסינות
חברי הכנסת זכויותיהם וחובותיהם".

הענין הובא לתשומת-לבי ולתשומת-לב כל
הגורמים בינואר 1953, כאשר ח"כ וילנסקה ביקשה טלפון שהתקנתו היתה צריכה
לעלות 520 ל"י בשעה שההתקנה עלתה 120 ל"י. היום המחיר הנורמאלי הוא
200 ל"י. כתבתי אז ליו"ר הכנסת עם העתק ליו"ר ועדת הכנסת, שהמדובר הוא
על פרוש החוק או על מסקנות מעשיות.

שר הדואר י. בורג: הנהלת הדואר סבורה שהחוק מחייב אותה להתקין טלפון חיינם לכל חבר-כנסת בזכות קדימה, לפני כל אדם אחר, בתנאי שבמקום זה אפשר להתקין טלפון כלשהו בתעריף החוקי שפורסם ברשומות ולא בהוצאות אחרות. חברי-כנסת רבים אין להם עדיין טלפון במעונם משום שבאופן תקציבי אי-אפשר להתקינו בתנאים רגילים. אם כוונת המחוקק שקיימת החובה להתקין טלפון חיינם גם במקרים של הוצאות למעלה מן המקובל, כי אז היה צריך הדואר להשקיע בהתקנות אלו עשרות אלפים לירות, וועדת הכנסת צריכה לתת תוספת תקציב לשם ביצוע התקנות אלו. בלי הקצבה מיוחדת, זה יכול להעשות רק במסגרת הרגילה. כך כתבנו בתחילת הדו"מאנסה הזאת.

זכותו של חבר-כנסת לקבל את הטלפון בלי שהוא צריך לשלם. השאלה היא אם הכוונה של המחוקק היא לעשות זאת בלי התחשבות במחיר או מתוך התחשבות במחיר. הייתי אומר שמגמת חבר הכנסת משדה-בוקר שבשעתו כתב באותו ענין, לא היתה כל-כך בגלל הקשר שלו - שהיה מאד הדוק - אלא כדי להביא עד אבסורדום את החוק, או להכריח גם את יו"ר הכנסת - לא אותי - לקבוע מטמרות והלכה עד איזה גבול הולכים.

אני בתור שר הדואר מוכרח לקבל הוראה מגורם של הכנסת שתאמר לי מאיזה סעיף בתקציב, או מאיזה תקציב לקחת את הכסף.

מה המצב העובדתי? המצב בזה הרגע, עד כמה שידוע לי הוא כך: יש מספר חברים - ומובן שהמדובר הוא בחברים שגרים בערים - כי בערים אין בעיות, הנעיה היא במקום שאין קו. מדובר בחברים שאינם גרים בערים, אלא דווקא באלה המרוחקים, וכוונת המחוקק ודאי לא היתה שהחבר יהיה מנותק.

החשבון של אלה שביקשו עד עכשיו טלפון מסתכם ב-26 אלף לירות בערך. בתקציב הדואר שהוא 26 מיליון לירות - הסכום של 26 אלף לירות אינו חשוב (אם מותר לאמר דבר כזה). אבל אז מוכרח האוצר לקבוע שבשנה זו הוא מקבל פחות הכנסה מן הדואר.

יש חברים כמו חבר-הכנסת אבריאלי שבמקום מגוריו יש טלפון והוא עצמו לא ביקש. התקנת טלפון לחבר-הכנסת אולמרט צריכה לעלות 400 לירות, ואילו לחבר-כנסת מגבעת-חיים צריכה ההתקנה לעלות 4400 לירות.

אני מבין שחבר בקיבוץ או במושב מבקש טלפון, כי הטלפון שישנו במקום הוא במזכירות, במרחק של כמה מאות מטרים, והמזכירות סגורה, והאיש מנותק. הוזה אומר, אם מותר לי לאמר כך, במידה שהמחירים עולים - הדבר נחוץ יותר, כי האיש בעיניו - במקרה הגרוע ביותר - יכול לרדת לשכן ולטלפון. אבל בעיר גם אין בעיה, כי זה ענין של 200 לירות. אם מישנו גם בסמנריון אפעל זה 200 לירות, בבקעה-אל-גרביה זה 8000 לירות. אם רוצים לסדר טלפון לחבר-הכנסת ריפתין בעין-שמר הדבר צריך לעלות 990 לירות. יש וריאציות שונות. יש ענין של טאות ויש ענין של אלפים נוספים.

הדבר הוא פשוט: עליכם להחליט מי מכניס את זה לתקציב - אם ועדת הכספים מכניסה את זה על חשבון הדואר וזה מקטין את הרווח של האוצר - בבקשה; אם תחליטו שההקצבה היא מטעם תקציב הכנסת - בבקשה. לי לא אכפת הדבר.

לדעת, עליכם להחליט 2 דברים:

א. החלטה פנימית שלכם עד איזו תקרה של הוצאות אתם מוצאים שהדבר מוצדק, ואם ההוצאות עולות על הסכום הזה, חבר הכנסת לא יקבל טלפון.

ב. שאלה שניה, שבלעדיה בכל מקרה אינני יכול לזוז - באיזה סעיף אגף בתוך התקציב יופיע הסכום הדרוש. ועדת הכספים צריכה להקציב את הכסף, כי בלי הקצבה אינני יכול לפעול. אא גם אם החוק מחייב להתקין טלפון, מישנו צריך לשלם בשביל זה.

ש. יוניצ'מן:

השאלה הראשונה היא: מי צריך להיות ממונה על התקנת טלפונים. ליו"ר הכנסת יש מה לעשות ויש לו תפקידים יותר חשובים מענין הטלפונים. אם יש צורך בשינוי בחוק - צריך לבוא שינוי כזה. טוב יותר שלא יהיה שינוי בחוק, אבל צריך להוסיף שיותר ליו"ר הכנסת להעביר סמכויותיו למישהו אחר.

באתי היום לישיבה אם גישה מיוחדת שיש להתחשב במצב ויש צרכים חשובים הדורשים כסף. אבל אחרי ששמעתי את ההסברים של שר הדואר, אני משתדל להיות מתון מאד ולא להגיד את מה שאני חושב.

אם מדברים על ה-26 אלף לירות - אפשר לקחת את התקציב של מכוניות של פקידים נדרשים במשרדך. אני חי בארץ הזאת וממלא תפקידים ציבוריים בלי מכונית, ואני מספיק הכל לעשות. אם אין משטר צנע כללי - והוא איבנו - ואפשר זה טוב ואפשר זה רע - אי-אפשר לעשות את החשבונות של 2000 ל"י של זה או 6000 ל"י של אחר.

אני מדבר על התקציב של 26 אלף לירות ואני מבקש אותך להשוותו עם התקציב של מכוניות של פקידים נדרשים. מדוע ליו"ר ועדת-הכנסת, שיש לו תפקידים לא פחות חשובים מפקיד חשוב, אין טלפון, ואין נותנים לו טלפון.

מי שיושב בנקודה מרוחקת, יש לו זכות קדימה לטלפון, ואין צורך להעניש חבר-כנסת שבא מנקודה מרוחקת יותר.

למלה "חינם" אין פרוש אחר מאשר חינם, וכל כמה שההקנה תעלה - יש לבצע אותה, כי החוק הוא חוק.

ועדת הכנסת צריכה להתחשב בעבודה שחוק הוא חוק וכי אין בארץ משטר של צנע ועל-כן אין לטעון שאי-אפשר למצוא את סכום הכסף הדרוש להתקנת הטלפונים לאלה שביקשו אותם, וייתכן שכעבור חודשיים-שלושה, תבאנה עוד דרישות להתקנת - וצריך יהיה למלא אותן. אני מוכן להגיע למליאת הכנסת בענין זה.

ע. איכילוב:

אם ועדת הכנסת והכנסת כולה קבעו כי האחראי לחוק החסינות הוא יו"ר הכנסת, לפי מיטב הכרתי יש בזה אמון וכבוד. (יו"ר הכנסת: אני צנוע ומוחל על הכבוד). לפעמים אדם מוחל וכבודו לא מחול.

כולנו יודעים שהיו/לך תקלות יותר קשות ויותר חמורות בעבודת הכנסת מאשר ענין הטלפונים.

אינני חושב שהכנסת תהיה מוכנה היום לדרון בשינוי חוק החסינות בנקודה זו של הטלפון. יתכן שיימצאו עוד דברים שיש לשנותם. אבל ברור שהכנסת לא תדרון בעניני הטלפון ואין לנו ברירה אחרת, אלא לסייע לפתרון מעשי של הענין.

האינפורמציה ש מסר שר הדואר אינה ברורה לי כל-כך. - יתכן שזה נובע מחוסר-ידעה בעניני טלפון. אני למשל הייתי נבקעה אל-גרבייה כמה פעמים ואני יודע שבמרחק של 30 או 40 מטר מביתו של חמדן יש טלפון. אם יש טלפון, זאת אומרת שיש קו, ולכן אינני מבין מדוע התקנת טלפון בביתו איכה לעלות כל-כך הרבה. הוא הדין אם יש טלפון לקיבוץ. זאת אומרת שכל הקו עד הקיבוץ קיים והבעיה היא רק בהתקנת חוט נוסף. אני מבין שהבעיה היא יותר חמורה כאשר אין קו בכלל. גם אם הענין צריך לעלות כמה מאות לירות, כאשר אין קו לישוב מסויים, צריך להתקין את הטלפון.

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת: אלי להודיע שרק במקרים שקיים חשש שאין מתקינים טלפון בגלל סיבה פוליטית, תפקידי להתערב בדבר. אין כאן כל קשר לענין של אמון וכבוד. השאלה היא באיזה תקציב צריך להכניס את ההוצאה הזו. שר הדואר איבנו בעל-הבית על הכסף.

ועדת הכנסת
13.12.1955
התקנת טלפונים
לחברי-הכנסת

ג. ניר-רפאלקס:

החוק הוא חוקי אם הוא טוב או רע, וצריך למלא אותו. יושב-ראש הכנסת הוא הממונה על ביצוע חוק זה. זאת אומרת שהוא איננו יכול לשנות את החוק, אבל עליו לדאוג לכך שהוא יבוצע. לוועדת הכנסת, לכן, אין כל רשות לקבוע "תקרה". החוק אומר "חינם" ועל שר הדואר לבצע את החוק ככתבו. אם לשם כך דרושים לו 26,000 ל"י - עליו לפנות לוועדת הכספים ולבקש הקצבה.

ס. יוספטל:

אני יודעת שיש בתקציב כל שנה סכום כסף להתקנת טלפונים ליושבים מרוחקים. אני מציעה לשנות את סדר העדיפות בצורה כזאת שישוּב מרוחק שגר בו חבר-כנסת יקבל טלפון לפני ישוב מרוחק אחר שאין לו חבר-כנסת.

שר-הדואר י. בורג:

אין ישוב כזה שאין לו טלפון. בשלוש השנים האלה למעלה מ-400 יושבים קיבלו טלפון. לא קיים ישוב עם חבר-כנסת בלי טלפון.

היו"ר ב. אזניה:

טלפון במקום ולא בדירתו של חבר-הכנסת אינו עוזר לו.

ס. יוספטל:

אם יש טלפון בישוב - אינני מבינה מדוע הסכומים כל-כך גדולים, כי העניין הוא רק של כמה מאות מטרים.

שר-הדואר י. בורג:

מנקודת מבט של הדואר סכום הכסף לא מעניין. אלא השאלה מי צריך להקציב אותו. אני טוען שמטעם מזכירות הכנסת צריך לבוא לוועדת הכספים ולקבוע את הסכום מן הרזרבה הכללית או מן התקציב הכללי. אני זקוק לאסמכתה לכל פרוטה בתקציב.

ס. יוספטל:

אם המדובר הוא רק בקשר פנימי, לאחר שיש טלפון בישוב עצמו, הייתי מבקשת את שר הדואר שיטיל על אחד הפקידים לבדוק את החשקתן כי לא יתכן שבתוך הישוב תעלה ההתקנה 8000 ל"י.

שר-הדואר י. בורג:

כשנכנסתי לתפקידי חשבתי גם כן כך. אבל לא כן הדבר. כל טלפון דורש קץ. אם עושים רק "טוויטש" הוכיח הנסיון שזה לא טוב. יש טלפון כזה שהוא משותף לטירת-צבי ושדה-אליהו ולא פעם קורה ששופטים לחבר אותו או שהילדים שחקים בו, ואז נשאר הישוב השני ללא טלפון במשך כל הלילה.

ש. בבה:

לא הבינתי את ההתרגשות של חבר-הכנסת יונצ'מן. אפן כל חילוקי דעות שחוק הוא חוק. אני מציע אף להוריד את העניין מסדר-היום ולהטיל על יושב-ראש הוועדה לבוא בדברים עם המעוניינים כדי להסדיר את הדבר.

שר-הדואר י. בורג:

8 ביקשו וזה מסתכם בסכום של 26,000 ל"י. מלבד הטלפון בשדה-בוקר.

היו"ר ב. אזניה:
לחבר-הכנסת אזניה קל לדבר עם חבר-הכנסת יוניצ'מן. אבל קשה לו לדבר עם חבר-הכנסת אזניה, כי מה יגיד לו, אם 4 שנים הוא מחכה לטלפון ואיננו מקבל. הענין הוא מעשי מאד. אני עדיין אינני יושב-ראש ועדת-הכנסת, אני ממשיך כיושב-ראש זמני של הוועדה. קרה שחיפשוני ממזכירות הכנסת ולא מצאוני מפני שאני נמצא בבית ביום ראשון, ולא היתה להם אפשרות לטלפון אלי. אין תועלת מן הטלפון שבקיבוץ, כי אחרי שעה אחת או שתיים אין קשר.

אני מעלה אפשרות אחרת - שיחלקו את התקנת הטלפונים לשנתיים-שלוש. זאת אומרת שבמקום שיתקינו את כל הטלפונים השנה, יתקינו אותם לפי ותק הפניה וגודל הסכום.

ד"ר קיטרון:
בכנסתי לכאן במקרה, אבל נדמה לי שהצעה זו אינה יכולה להתקבל משום שהיא נוגדת את החוק. החוק מחייב את הדואר להתקין טלפונים לפי דרישה של חברי-הכנסת ואי-אפשר להמליץ על חלוקה. נדמה לי שבשעתו ניתנה חוות-דעת של היועץ המשפטי לשר הדואר שהוא חייב להתקין את הטלפון.

ט. נורוק:
מצד אחד זקוקים חברי-הכנסת לטלפון ומצד שני הסכומים הם אסטרונומיים. לכן אני מציע לקבל את הצעת חבר-הכנסת אזניה לחלק את הסכום.

ש. בבה:
אני חוזר להצעתי, כי כל הצעה אחרת נוגדת את החוק. אני מציע להטיל על יושב-ראש הוועדה לבוא בדברים עם משרד הדואר ביחס לביצוע החוק להתקנת הטלפונים.

היו"ר ב. אזניה:
אינני יכול לקבל הצעה שמשאירה את המצב כפי שהיה.

ש. יוניצ'מן:
אני מתנגד להצעת חבר-הכנסת בבה. בתקציב הנוסף של 133,000,000 ל"י יש 750,000 ל"י לבנינים ציבוריים. צריך להיות מקום גם ל-26,000 ל"י. אני עומד על זה. אין כאן מקום למשחק של צנע. צריך לדרוש את הסכום הזה בוועדת הכספים ובטוחני שחברי בדר יעמוד על כך בוועדת הכספים.

שר הדואר י. בורג:
משפט אחד לחבר-הכנסת יוניצ'מן לדבריו הראשונים. התרגשות בכל הכבוד - אבל הדוגמה לא היתה במקומה מפני שפקידים נדרשים אצלנו אינם נוסעים במכוניות שלהם. המנהל הכללי של הדואר ובעקבותיו הפקידות הגבוהה אינם נוסעים במכונית אלא לנסיעות חוץ. המנהל הכללי, כדי לתת דוגמא בעצמו, אינו משתמש במכונית של המשרד כדי לנסוע מן הבית למשרד והוא נוסע באוטובוס. במקרה של הדואר זו אינה דוגמא. אבל, כמובן, בוויכוח פומבי אפשר תמיד לעורר דבר אחד מול השני.

ברצוני להציע שתי הצעות - אם הראשונה תועיל לא יהיה צורך בשניה. לא אמרתי שלא יהיו טלפונים, רציתי רק שיהיה מוסד מוסמן של הכנסת שמחליט על הפירוש החוקי, ושיאמר לי באותם המקרים שהסכום אינו עומד בשום יחס למה שמתקבל על הדעת, מאיזה טעיף לקחת את הכסף. אני מציע לפנות ליועץ המשפטי ולבקש ממנו חוות-דעת אם יש "תקרה" בענינים אלה, ומאיזה טעיף צריך לקחת את הכסף, ומי צריך להופיע בפני ועדת הכספים ולדרוש את ההקצבה: יושב-ראש הכנסת, יושב-ראש ועדת הכנסת או שר הדואר. אני טוען כל הזמן שיושב-ראש הכנסת מקבל רשימה משר הדואר ופונה לוועדת הכספים.

לא הייתי מציע הצעה כזאת כי יש בכך המשך הדחיה הבלתי-פוסקת.

היו"ר ב. אזניה:

ברגע שאדע על חשבון מי ההוצאות - אוכל לבצע את ההתקנות.

שר הדואר י. בורג:

זה לא יהיה על חשבון ישובים אחרים?

ש. יוניצ'מן:

יש תקציב מיוחד לישובים חדשים.

שר הדואר י. בורג:

ה ו ח ל ט

להטיל על יו"ר הוועדה ב. אזניה לפנות ליועץ המשפטי לממשלה-ישראל ולבקש ממנו חוות-דעת על השאלות הבאות:

(א) האם יש לפרט את חובת התקנת הטלפון חינם באופן רחב או באופן מצומצם: האם הרשות המוסמכת או ועדת הכנסת רשאים לקבוע סכום מכסימלי של הוצאות התקנה שמעבר לו אין הרשות המוסמכת חייבת להתקין את הטלפון?

(ב) באיזה תקציב צריכות להיות כלולות ההוצאות להתקנת טלפונים: בתקציב הדואר או בתקציב הכנסת?

ב. בחירת יושב-ראש לוועדת-הכנסת:

עלינו לבחור היום ביו"ר קבוע של ועדת הכנסת.

היו"ר ב. אזניה:

חבר הכנסת אזניה שימש עד עכשיו כיו"ר זמני ונוכחנו לדעת שהוא ראוי ומוכשר לכך. משום כך אני מציע לבחור בחבר הכנסת אזניה כיו"ר קבוע של הוועדה.

מ. נורוק:

באופן פורמלי צריכה סיעת מפא"י להציע את היו"ר.

ש. יוניצ'מן:

בשם סיעת מפא"י אני מציעה את חבר הכנסת אזניה.

ס. יוספטל:

כולנו נקבל בברכה את בחירת היו"ר ונאשר את ההצעה עם מתן מפרעה מלאה שהאמון המוקדם שלנו לא יאוכזב. אין לי כל ספק שחבר הכנסת אזניה, כיו"ר הוועדה, ישתדל לשתף אותנו בתפקידו האחראי ולשוות לוועדה את החשיבות שיש לה בכנסת.

ע. איכילוב:

אני מצטרף לדבריו של חבר הכנסת איכילוב.

ש. יוניצ'מן:

גם אני מצטרף.

א. עבאס:

ה ו ח ל ט

פה אחד לבחור בחבר הכנסת ב. אזניה כיו"ר ועדת הכנסת.

היו"ר ב. אזניה:

אני מודה לכם על רחשי-האמון. אני מקווה שתעזרו לי להעלות את ערכה של ועדת הכנסת גם על-ידי דמת-הנויכוחים וצורת-הדיבור. אבל גם ע"י דבר אחר: ע"י זה שוועדת הכנסת תקבל ברצון עזרה וסיוע לכל עבודות של ועדות הכנסת.